

A Die land wat verlore gegaan het

- ❖ God het Adam en Eva as heersers van hierdie wêreld aangestel (Gen. 1:27-28) en hulle in die Tuin van Eden geplaas (Gen. 2:8). Toe hulle God ongehoorsaam was, is hulle uitgedryf (Gen. 3:23). Hulle het heerskappy oor die aarde verloor.
- ❖ Maar God het 'n plan gehad vir die mensdom om die verlore land terug te kry. In die eerste fase het Hy vir Abraham, Isak en Jakob 'n klein stukkie grond gegee: Kanaän (Gen. 13:14-15).
- ❖ Geleidelik sou die besetting na die hele aarde uitgebrei word, soos die kennis van God elke volk en nasie bereik het (Is 11:9).
- ❖ Israel se ongehoorsaamheid het tot 'n verandering in die oorspronklike planne gelei. God het die kinders van Abraham uit die klippe opgewek om sy beloftes te erf: ons (Lukas 3:8; Hebreërs 6:11-12).

B Die land wat God gee

- ❖ Net soos Adam en Eva niks gedoen het om die Tuin van Eden te verdien nie, het Abraham en sy nageslag niks gedoen om die Beloofde Land te verdien nie. Dit was 'n geskenk van God.
- ❖ Ons kan hierdie geskenk vergelyk met 'n gehuurde huis. Alhoewel Israel in Kanaän kon woon, het die land God se besit gebly (Ps. 24:1).
- ❖ Die eienaar van die huis is die een wat sorg vir die instandhouding van die dak, die loodgieterswerk, ensovoorts. Net so is God die een wat die reën voorsien, die oeste beskerm het, ensovoorts, sodat Israel selfversekerd in die land kon leef wat God aan hulle gegee het.
- ❖ Net soos in Eden, was daar huur om te "betaal": gehoorsaamheid (Lev. 20:22). Dit was regtig 'n saak van verhouding: om God lief te hê en Sy seëninge te geniet. Gister, soos vandag, bly dit 'n saak van geloof (Heb. 11:9-13).

C Oorwin die land

- ❖ Toe Josua oud was, het God hom beveel om die land onder die stamme van Israel te verdeel, insluitend die onoorwonne gebiede (Jos. 13:1-7).
- ❖ Die grond was hulle s'n, maar hulle moes steeds moeite doen om dit te besit. God tree nie onafhanklik van die mens op nie; Hy wil hê ons moet ons deel doen.
- ❖ Al het hulle vir oorwinning geveg, was hul sukses nie hul eie verdienste nie, maar God s'n (Deut 9:5). Soos Israel, kan ons niks doen om verlossing te verkry en die beloftes te erf nie (Ef. 2:8-9; Gal. 3:29). Maar as hulle geveg het... Wat moet ons vandag doen?
- ❖ Sodra hy gered is, vereis God twee dinge van sy erfgename: gehoorsaamheid (Fil. 2:12); en dankbaarheid (Heb. 12:28).

B' Hou die geskenk

- ❖ Sodra die erfenis ontvang is, was daar spesiale reëls wat die gebruik van die grond beheer het: die sabbatsjaar en die jubileum.
- ❖ Die Sabbatjaar, 'n grootskaalse uitbreiding van die Sabbat, het die land toegelaat om te rus (Lev. 25:2-5). Die versuim om hierdie wet na te kom was een van die redes vir die ballingskap (2 Chron. 36:20-21).
- ❖ Die jubileum het die teruggee van grond aan hul oorspronklike eienaars behels, om sosiale ongelikhede te vermy (Lev. 25:10, 23, 40-41).
- ❖ In wese is dit die hoofdoel van die Evangelie: om die onderskeid tussen ryk en arm, werkgewers en werknemers, bevoorreg en benadeel, uit te wis, en ons almal op gelyke voet te plaas deur ons totale behoefte aan God se genade te erken.

A' Die herwonne grond

- ❖ As gevolg van hul ongehoorsaamheid is Israel uit hul land verdryf en in Babilon verwerp. Maar God het hulle nie verlaat nie.
- ❖ Hy het belowe om hulle terug te bring, vir hulle die land vir altyd te gee, en Dawid as koning oor hulle aan te stel (Esek. 37:25). Maar Israel het nie daardie land vir altyd besit nie, en Dawid was lankal dood. Wat beteken hierdie profesie dan?
- ❖ Hier word Jesus verkondig, die ware Koning wat ewig regeer. Hy wat, deur sy bloed, vir ons 'n ewige erfenis verseker.
- ❖ Hy is die vervulling van al die beloftes (Rom. 15:8; 2 Kor. 1:20). In Hom ontvang ons nou seëninge en, in die toekoms, die beloofde erfenis (1 Petr. 1:3-4). Binnekort sal ons voete in die Beloofde Land sit.